

همکاری گروه تندر با یک پروژه بین‌المللی

که شخصاً اینجا دیده بودم، تفاوت زیادی داشت. به گزارش هنرآلین، این هنرمند ادامه داد: «زیبایی خطرناک» یک پروژه مستند است که از شبکه‌ها آغاز شد. هدف این پروژه نشان دادن بخش زیبا و مثبت کشورهای ناشناخته برای مخاطبان غربی است. ایران اولین کشور موردنظر سازندگان این مستند بود و قرار است درباره کشورهای دیگر هم ادامه داشته باشد. آن‌ها در این پروژه به جنبه‌های دیده‌نشده کشورهای می‌پردازند که در رسانه‌های غربی درست معرفی نشده‌اند. انتظاری می‌رود این پروژه تا ماه ژانویه (اواسط بهمن‌ماه) به اتمام برسد.

موسیقی هارد راک وجود ندارد و از آنجایی که این پروژه کلاماً بین‌المللی است می‌خواهیم یکی از قطعات انگلیسی شما را به شکل ویدئو کلیپ در این پروژه قرار دهیم. به همین دلیل آن‌ها یکی از قطعات ما با عنوان «چاپلوس» "Bootlicker" را که کلاماً به زبان انگلیسی خوانده شده انتخاب کردند. فیلمبرداری این قطعه در تهران و روی پشت‌بامی در میدان هروی به شکلی بسیار حرفه‌ای صورت گرفت. آن‌ها از روش‌های جالبی استفاده می‌کردند که با شکل کلیپ‌سازی

گروه تندر به سرپرستی اردوان انزلی‌پور در تازه‌ترین فعالیت خود یکی از آثارش را برای فیلم مستند «زیبایی خطرناک» (Dangerous Beauty) به کارگردانی آرمندو زونیکا کارگردان و هنرمند مکزیک -نروژی اجرا کرد. انزلی‌پور درباره این همکاری توضیح داد: گروه ما یک گروه راک ایرانی است که با ساخت آثار موسیقایی به زبان‌های انگلیسی و فارسی شناخته شده است. عوامل فیلم از طریق یکی از دوستان با من صحبت کردند و گفتند اصولاً در این منطقه انتظار شنیدن یک

روایت علی نصیریان، داریوش اسدزاده و بهزاد فراهانی از تماشایخانه سنگلج

سنگلج روح تئاتر ملی ایران

زنده نگاه داشتن سنگلج

علی نصیریان درباره تأثیر تاسیس این تماشایخانه بر تئاتر آن دوران گفت: در آن سال‌ها هنوز تئاتر رودکی، وحدت و دیگر سالن‌های تئاتری راه نیفتاده بود و به جز تئاترهای لاله‌زار در تهران تماشایخانه دیگری وجود نداشت و بنابراین افتتاح این تماشایخانه با جشنواره تئاتر ایرانی اتفاق بزرگی را در عرصه نمایش رقم زد. او در ادامه افزود: سنگلج مکانی برای اجرای نمایش‌های ایرانی همچون، تعزیه، تخت حوضی، مارگیری و... شد. در بدو افتتاح این تالار نمایشی من، عباس جوانمرد، اکبر رادی، عزت‌الله انتظامی، رکن‌الدین خسروی و... آثار نمایشی را آماده اجرا کردیم و به عنوان جشنواره نمایش‌های ایرانی روی صحنه آوردیم. این هنرمند پیشکسوت تئاتر ضمن تأکید بر اینکه سنگلج در آن دوران اتفاقات موثری را در فضای فرهنگی تئاتر رقم زد، خاطر نشان کرد: در ابتدا قرار بر این بود که هر یک از آثار جشنواره تئاتر ایرانی تنها سه شب اجرا شود اما به دلیل استقبال بی‌نظیر تماشاگران هر یک از نمایش‌ها حدود یک تا دو ماه روی صحنه بود. نصیریان با بیان اینکه اکنون نیز این تماشایخانه شایسته خود را حفظ کرده است، عنوان کرد: از آن دوران تاکنون هنرمندان، مدیران و افراد مختلف اقدامات و فعالیت‌های موثری را در این تماشایخانه که مدیریت آن مرتبط با مرکز هنرهای نمایشی است، انجام داده‌اند. در این مدت نیز با دعوت گروه‌های نمایشی به تماشای دو یا سه نمایش بسیار خوب در این تماشایخانه نستند. کارگردان نمایش «امیر ارسلان» سنگلج را پایگاه و مکان خوب تئاتری از دهه چهل تاکنون عنوان کرد و یادآور شد: از آن دوران که با من و هم‌نسلانم این تماشایخانه افتتاح شد تاکنون هنرمندان جدید و بسیار خوبی آثارشان را در این تالار نمایشی روی صحنه آورده‌اند. این تماشایخانه به لحاظ امکان نور و دید تماشاگر از بهترین سالن‌های تئاتر ایران است و فکر می‌کنم زنده و روشن نگاهداشتن سنگلج و چراغ‌های آن از اهم وظایف مدیران، مسئولان هنرمندان است.

انتظامی، داود رشیدی، رکن‌الدین خسروی، بهرام بیضایی، محمود استادمحمد و... فعالیت داشتند و نویسندگانی همچون غلامحسین ساعدی، خلیل موحّد دلمقانی، اکبر رادی، بیژن مفید، محسن یلفانی، منوچهر رادین، بهمن فرسی، محمود دولت آبادی، کوروس سلحشور، حسین مکی، آرمان امید، بهزاد فراهانی، محمد رهبر، حمید نعمت و عنایت‌الله احسانی آثارشان در این تماشایخانه روی صحنه آمد. این تماشایخانه در آغاز کار، توسط یک شورای هنری به نام «شورای تئاتر» متشکل از هنرمندانی چون عظمت زانئی، جلال ستاری، علی نصیریان، داوود رشیدی، عباس جوانمرد و عزت‌الله انتظامی بر نحوه تولید و کیفیت آثار نمایشی و عملکرد گروه‌های نمایشی نظارت کامل داشت. در ۱۳۵۷ فعالیت‌های تماشایخانه سنگلج تعطیل شد و تنها گاهی به منظور برگزاری جشنواره‌ها اکثراً در اختیار گروه‌های تئاتر شهرستان قرار می‌گرفت. این تماشایخانه سال ۱۳۵۸ میزبان شش اثر نمایشی با مضامین انقلابی شد. سنگلج فراز و فرودهای بسیار داشته؛ این تالار نمایشی در سال ۱۳۶۰ هیچ فعالیتی نداشته و سال ۱۳۶۱ نیز فقط دو اثر نمایشی در آن اجرا شد. همچنین طی شش ماه نخست سال ۱۳۶۴ تعطیل بوده و شهروندی آبان همان سال تعمیراتی در آن انجام شد. سال ۱۳۶۷ تماشایخانه سنگلج با تعمیر اساسی مواجه شد و تاکنون نیز چندین بار بازسازی در آن انجام شده است. مدیران این تماشایخانه از ابتدای تاسیس تاکنون عظمت زانئی، علی نصیریان، فرخ ساجدی، دکتر طباطبایی، سعید بصیریان، مجید جعفری، علی حیدری، صدیقی‌نژاد، جواد افشین‌نژاد، محسن اکبریان، کیوان نخعی، محمود فرهنگ و انابیک نادری، پریسا مقتدی، یونس ایسلان و علی عابدی بوده‌اند و اکنون نیز پریسا مقتدی با حکم شهرام کریمی مدیر کل هنرهای نمایشی برای دومین بار مدیریت این تماشایخانه را بر عهده دارد. هنرآلین به بهانه سال‌روز تاسیس این تماشایخانه قدیمی با علی نصیریان، داریوش اسدزاده و بهزاد فراهانی سه تن از هنرمندان پیشکسوتی که روزگاری در این تماشایخانه گذرانده‌اند گفت‌وگو کوتاهی داشته که در ادامه می‌خوانید.

سنگلج قدیمی‌ترین سالن نمایش تهران است که در محله سنگلج، در خیابان بهشت و در ضلع جنوبی پارک شهر واقع است. این تماشایخانه اوایل دهه ۱۳۴۰ با زیربنای ۱۰۲۴ مترمربع و در کنار باغ سنگلج توسط مهندس پایانیان ساخته و به کار گرفته شد. در ابتدا ۲۵ شهروید نام داشت، ۱۸ مهر ماه ۱۳۴۴ همزمان با برگزاری نخستین جشنواره نمایش‌های ایرانی توسط وزارت فرهنگ و هنر آن زمان افتتاح و مکانی برای اجرای آثار نمایشی ایرانی شد. تماشایخانه سنگلج در آن زمان به لحاظ تجهیزات فنی، نور، صدا و آکوستیک سالن اجرا، کاملاً استاندارد بود و وجود امکانات صحنه‌ای همچون سن گردان، میله‌های بالا برنده برده، دکور و... موجب شد تا این تماشایخانه از ویژگی خاصی برخوردار باشد. در نخستین جشنواره «نمایش‌های ایرانی» معرفی شد که آثار نمایشی شرکت‌کننده، هر یک به مدت یک یا دو شب در این تماشایخانه اجرا شوند اما به دلیل استقبال تماشاگران از آثار شرکت‌کننده، اجرای این نمایش‌ها یک تا دو ماه به طول انجامید. نمایش «امیر ارسلان» به کارگردانی علی نصیریان، نمایش «چوب» به دست‌های ورزیل، «نوشته غلامحسین ساعدی» به کارگردانی جعفر والی، نمایش «کالسکه طلایی» نوشته و کار خلیل موحّد دلمقانی، نمایش «بهترین بابای دنیا» نوشته غلامحسین ساعدی و کارگردانی عزت‌الله انتظامی، نمایش «پهلوان اکبر می‌میرد» نوشته بهرام بیضایی به کارگردانی عباس جوانمرد، نمایش «کوروش پسر ماندانا» نوشته کوروس سلحشور به کارگردانی رکن‌الدین خسروی و... آثار نمایشی گروه‌های «هنر ملی» به سرپرستی عباس جوانمرد، «مردم» به سرپرستی علی نصیریان، «شهر» به سرپرستی جعفر والی، «امروز» به سرپرستی داوود رشیدی، «چون» به سرپرستی اسماعیل سنگله «میترا» به سرپرستی خلیل موحّد دلمقانی و وابسته به اداره هنرهای دراماتیک بودند، از سه کمک مالی وزارت فرهنگ و هنر آثار نمایشی خود را در این تماشایخانه تولید و اجرا کردند. در این گروه‌های نمایشی، کارگردان‌هایی چون عباس جوانمرد، جعفر والی، علی نصیریان، عزت...

بشارت‌دهنده رشد تئاتر ملی

بهزاد فراهانی با انتقاد نسبت به رویکرد مسئولان در دهه‌های گذشته گفت: سال‌هاست که در بوق و کرنا از مسئولان و دولت‌مردان خواسته شده که هنرهای نمایشی نیازمند مرکز تئاتر ملی است، اما متأسفانه هیچ گوشی بدهکار نیست، او در ادامه افزود: دلیل تاسیس تماشایخانه سنگلج به منظور ایجاد بنیادی برای تئاتر ملی بود و در آن زمان به اهدافش نیز رسید. سنگلج در دهه چهل نماد تئاتر ملی شد و موجبات رشد هنرهای نمایشی را فراهم کرد. این بازیگر و کارگردان همچنین خاطر نشان کرد: بسیاری از هنرمندان صاحب‌نام همچون غلامحسین ساعدی، اکبر رادی، بهرام بیضایی و... در جهت اعتلای تئاتر سنگلج کمک کردند و ما که نسل جوان آن دوران بودیم راهشان را ادامه دادیم. فراهانی با بیان اینکه سنگلج بشارت‌دهنده رشد تئاتر ملی بود و در این راستا موفق عمل کرد اما اکنون شایسته سابق را ندارد، یادآور شد: سال‌هاست که از مدیریت هنری خواسته‌ایم که در هر استان یک مرکز تئاتر ملی ایجاد کند اما در هیچ دروازه‌ای به اکتان نشده است.

جدی شدن مشکل شکایت خانواده شاعر مشهور از فرزند فرزند، سالار عقیلی و محمد معتمدی

فرزند معینی کرمانشاهی: قصدم شلوغ‌بازی نیست

اصلا صدا و سیما چه کاره است؟

حالا که بار دیگر پای حق و حقوق شاعر و شکایت از خواننده‌ها به میان آمده، گفت‌وگویی با حسین معینی کرمانشاهی - فرزند رحیم معینی کرمانشاهی - انجام شده که در ادامه می‌توانید آن را بخوانید. فرزند این شاعر می‌گوید: این آقایان سال‌هاست این آثار را بدون اجازه می‌چینند. آقای سالار عقیلی چند سال پیش این ترانه‌ها را خواند و الان می‌گوید صدا و سیما به من اجازه آیین کار را داده است، اصلاً صدا و سیما چه کاره است؟ مگر صدا و سیما صاحب آثار است که این‌ها اشعرها را به شما بدهد؟ او در پاسخ به اینکه آیا به این خواننده‌ها تذکری داده یا خیر؟ بیان می‌کند: سرتق که تذکر نمی‌خواهد، وقتی انجام شد من تذکری ندارم. این سه نفر تنها نیستند، آن‌ها ۱۰ نفر هستند این داستان باید به تدریج جلو برود. حسین معینی کرمانشاهی در ادامه و درباره پیگیری قضایی این جریان اظهار می‌کند: من وکیل دارم که به دنبال این ماجرا است. او همچنین درباره اینکه تمایل دارد درباره آن ۱۰ نفر نیز صحبت کند؟ با بیان اینکه «قصدم شلوغ‌بازی کردن نیست» می‌گوید: اجازه بدهید این ام‌جرا را از طریق عادی جلو بروم. صحبت شلوغ‌بازی کردن نیست، صحبت این است که

خانواده مرحوم رحیم معینی کرمانشاهی برای استفاده بدون اجازه از شعرهای او از سه خواننده مطرح شکایت کرده‌اند؛ حالا فرزند این شاعر می‌گوید، فقط این سه نفر نیستند و از حرف‌های او این گونه برمی‌آید که آن‌ها قرار است به غیر از این‌ها، از چند نفر دیگر نیز شکایت کنند. خبر شکایت ورئه رحیم معینی کرمانشاهی - شاعر و ترانه‌سرا - از فرزند فرزند، محمد معتمدی و سالار عقیلی، بار دیگر بازار حرف‌ها را سر موضوع کپی‌رایت داغ می‌کند و خلاصه‌های قانونی را در این زمینه به چالش می‌کشد. چندی پیش نیز اردلان سرفراز - ترانه‌سرای مقیم خارج از کشور - از سه خواننده دیگر (علی لهراسی، سینا سرلک و رضا صادقی) در زمینه استفاده بدون اجازه از ترانه‌اش شکایت کرده بود. تصویب «قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان» را شاید بتوان تنها اقدامی دانست که در ایران از حقوق صاحب اثر دفاع می‌کند؛ قانونی که در سال ۱۳۴۸ از سوی مجلس شورای ملی وقت تصویب شد و در سال ۱۳۸۹ اصلاحیه این قانون به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. اما هر چه بود و هست با وجود این قانون نیز در ایران باور چندانی به رعایت و احقاق حقوق مؤلف و مصنف وجود ندارد.

«آستیگمات» می‌آید

فیلم «آستیگمات» به کارگردانی مجید رضا مصطفوی از اواسط آبان آکران می‌شود. سعید خانی - مدیر دفتر پخش خانه فیلم - درباره زمان آکران این فیلم توضیح داد: قرارداد پخش فیلم «آستیگمات» به کارگردانی مجیدرضا مصطفوی با «خانه فیلم» امضا شد و در حال برنامهریزی هستیم تا این فیلم را از نیمه پاییز به سرگروهی سینما باغ کتاب نمایش دهیم. این فیلم با توجه به سوز اجتماعی و ملت‌په‌ی که دارد و نیز گروه بازیگران، توانست در گیشه موفق باشد. به گزارش ایسنا، در «آستیگمات» هدای حجازی‌فر، حسین پاکدل، سیامک صفری، حسام محمودی، پنهوش بختیاری، محمد شاکری و نیکی کریمی ایفای نقش می‌کنند. از مجیدرضا مصطفوی پیش از این «انارهای نارس» در گروه هنرتجربه آکران شده‌است.

«زعفرانیه ۱۴ تیر» در فجر

علی هاشمی کارگردان فیلم سینمایی «زعفرانیه ۱۴ تیر» درباره آخرین وضعیت این فیلم گفت: در حال حاضر فیلم سینمایی «زعفرانیه ۱۴ تیر» روزهای پایانی تدوین را پشت سر می‌گذارد و تا سه روز آینده وارد مرحله صداگذاری می‌شود. وی ادامه داد: تا به اینجای کار بسیار از فیلم راضی هستم و درست همان چیزی که برنامه‌ریزی کرده‌ام، اتفاق افتاده است. امیدوارم خروجی فیلم نیز رضایت‌بخش باشد. این کارگردان سینمای ایران درباره حضور در سی‌وهفتمین جشنواره ملی فیلم فجر، خاطر نشان کرد: ما بسیار علاقه‌مند به حضور در جشنواره فیلم فجر هستیم و حتماً فرم حضور در جشنواره را پر خواهیم کرد، اما نمی‌دانم آیا پذیرفته می‌شویم یا نه؟ به گزارش فارس، در خلاصه داستان آمده است: تو شروع کردی ... اما من تموم می‌کنم...

«برد» در اسکار

تیزر مستند «برد» ساخته حمید جعفری که واجد شرایط شرکت در اسکار ۲۰۱۹ است، رونمایی شد. این مستند تا به حال در جشنواره‌های مختلف بین‌المللی از جمله ویزبون دوری یل، هانداکس، ایفدا، کالدونیا، سیلووت، نیو اورلین، هات اسپرینگ، ایروین، سینما و کار و... نمایش داشته و موفق به دریافت جوایزی از جشنواره‌های ملی و بین‌المللی شده است. این فیلم جوایز حضور در اسکار را پس کسب جایزه اول جشنواره نیو اورلین به دست آورده است. به گزارش مهر، «برد» مستندی کوتاه با زمان ۲۵ دقیقه است که کارگردان این اثر درباره داستان این فیلم می‌گوید: «نه نای آوری کاری صرفاً مردانه است و نه کوه‌کنی. «برد» داستان زنی است که ناتن را از زیر سنگ درمی‌آورد.»

تعمیر تعطیلی

«کوشک احمدشاهی»

تعطیلی موزه کوشک احمدشاهی مجموعه فرهنگی تاریخی نیاوران به‌منظور تکمیل پروژه سامان‌دهی اموال موزه به‌مدت یک ماه تمدید شد. به گزارش میراث‌آریا، سعید رحمت‌الله رفوف حنان مدیر مجموعه فرهنگی تاریخی نیاوران با اعلام این خبر گفت: «پروژه مرمتی و سامان‌دهی اموال موزه کوشک احمدشاهی از ۱۷ شهریور ماه سال جاری آغاز شده و طبق زمان‌بندی و برنامه‌ریزی انجام شده این تعطیلی تا ۱۷ آبان ماه ادامه دارد.»

او ادامه داد: «عمرات کوشک احمدشاهی اواخر دوره قاجار برای خوابگاه بیلاقی واحمدشاهی در میان باغ نیاوران با مساحتی بالغ بر ۸۰۰ مترمربع در دو طبقه با سقف شیروانی بنا شد. از ویژگی‌های عمده این بنا تزئینات و نمای آجری به کار رفته در سرتاسر نمای بیرونی آن است. این عمارت در دوره پهلوی دوم پس از مرمت و تغییر مبلمان داخلی به عنوان محل سکونت رضا پهلوی مورد استفاده قرار گرفت.»

